

דברי חכפר

לכבוד הקיץ מילים: דני סנדרסון

לכבוד הקיץ שהגיע כתבתי שיר
אמנם אני עוד לא מזיע, אבל אני מסתיר
את תשוקתי אל העונה ששמה קץ לקור
ולכבודה עם עפרון כתבתי שיר מזמור
עם בגד ים יצאתי פעם אל חוף ביום אביב
שמיכה מבד, עיתון ביד ושמש מסביב
מצאתי חול פנוי מכל אדם ובהמה
ואת עצמי פרקדתי בין ים ליבשה

גלים על פני המים
ושקט של שמים
חלום אביב עולה
ואותי הוא ממלא

גיליון 2674 * א' בתמוז תשפ"א * 11 ביוני 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

תחרות תחרות תחרות

אנו מכריזים בזאת על תחרות נושאת פרסים
לסיסמאות הטובות ביותר
לשימוש בהפגנות נגד ביה"ס לטיסה.

כדאי שיהיו קצרות, ברורות, ואם אפשר גם בחרוזים.
את הסיסמאות אתם מתבקשים לשלוח לרותי גדליזון
0546780187

בואו להפגין נגד הרעש
הבלתי נסבל שנגרם ע"י
ביה"ס לטיסה
בשדה התעופה מחניים
ביום שישי 11.6.21
נ - 8:00 – 9:30

נעמוד בצומת כפר הנשיא על כביש 90

טוסו מפה!

על דא ועל הא / חעט: תמר וולכין

• הבדואים בנגב:

הקורונה נמצאת עתה בתרדמה, לפחות בישראל. לאט לאט חוזרים לשגרה. בין השאר חזר לשגרה חברנו (מפעם) אורי גנני, שהתחיל שוב במפעלי התרבות שהוא מארגן באיזור. לפני שבוע באנו ל"שבת תרבות" שהוא מארגן ביסוד המעלה, ושמענו את הרצאתו של יגאל צחור חבר קיבוץ רביבים בנגב על הבדואים בנגב.

את יגאל אני מכירה כבר עשרות שנים, מהימים שבהם עבדתי בתק"ם ומהימים שהיינו פעילים במחוז הקיבוצים במפלגת העבודה.

יגאל סיפר על המחקר שהוא ערך בקרב שכניו הבדואים בנגב, מחקר שהוליד את ספרו "החצר האחורית שלנו".

לצערי, ההרצאה לא הייתה סיסטמטית, אולי בגלל ההנחייה האסוציאטיבית, ואצטרך להשלים את החומר בקריאה בספר שקניתי באותה ההזדמנות. אבל מה שהבנתי היה, שהאופן בו מדינת ישראל זגזגה במדיניות שלה כלפי הפזורה הבדואית, לא הועילה לא בניסיונות למיגור הפשיעה הקשה באיזור ולא בניסיונות לתת מענה לצרכים של חלק נכבד מאוכלוסיית ישראל.

אני מקווה, שבממשלה החדשה, בה יהיה ייצוג של הערבים, יתוקנו משגי העבר: מצד אחד – יישום של תכניות הנותנות מענה לבעיות, מענה, שמשווה את זכויותיהם לזכויות שאר אזרחי המדינה, תוך הכרה בייחוד של האוכלוסייה הזאת, ומצד שני הקפדה על שמירת החוק ברחבי הנגב, לטובת כל האזרחים.

• צהוב עולה (וסליחה, שבי מזרחי ז"ל, זה לא על מכבי תל-אביב):

דברים יפים אנו רואים בימים אלה בכבישים ובמדרכות שלנו. זה התחיל עם ערמות גדולות של "חזרה" (עפר), אשר הפכו תוך כמה ימים לשוליים חדשים לכביש המערכת. כבר לא מסוכן לרדת מן הכביש כאשר מתקרבת מכונית ממול. זה המשיך עם תיקון המדרכה, משעול, כביש (אולי ארז יוכל לאמר לנו איך מגדירים את הדרך העוברת מעל שכונת החרמון, בין הבית של יוחאי לבית של לני יודייקין). בדרך הזאת תקנו את המהמורות הקשות, שנגרמו משרשי עצים שהרימו את המדרכה. עכשיו אפשר לנסוע שם בקלנועית בנוחות ובבטחה.

והיום ראיתי שהמהמורות ("בומסים", בשפה מקומית) על הכביש הפנימי נצבעו בצהוב יפהפה, והצביעה כללה גם חיצים אשר מראים את כיוון המהמורה, ואת המרווח המיועד לאפניים ולעגלות. ממש יצירת אמנות.

לא הספקתי לברר למי מגיעה התודה (העורכת בקשה ממני להעביר את המדור שלי עד היום בצהריים), אבל לא קשה לי לנחש, שהתודה היא קודם כל לריטה רובינוף, מנהלת האגף למינהל ומשק, ואני גם מנחשת שהיה למורדי בן נתן חלק בפעולות אלה. ואם היה עלי לציין אנשים נוספים, אשמח לקבל תיקון ולפרסמו בשבוע הבא.

שבת שלום

תמר וולפין

תזכורת

Potluck in the pool!

אתם מוזמנים

לארוחת יום שישי משותפת וערב חברתי

ביום ו' 11/6/21 בשעה 18:45 בבריכה.

כל אחד מביא מאכל לשולחן המרכזי,

וכמובן להביא כלי אוכל מהבית.

יהיה מציל! יהיה כיף!

תזמינו אורחים! מקווים לראותכם!

רג'י ושרה ד'

Potluck

FOOD AND DRINKS TO SHARE WITH FRIENDS AND FAMILY

לרונית וג'וני הרמץ
מזל טוב להולדת הנכדה
בת למיקה ואור
אחות לעומרי ועידו
מאחלים לכל המשפחה הרבה אושר, בריאות ונחת

בת נולדה לנטע ולירן לינטון
אחות קטנה לסלע
נכדה לאביבה ואריק, נכדה לגיגי ויחיעם
נינה לסבתא רבא לובה.
ברכות ואיחולי מזל טוב.
שפע של אור אושר ושמחה, בריאות ונחת לכל המשפחה.

על הילדים/ ג'ובראן חליל ג'ובראן
ילדיכם אינם ילדיכם
כי פרי געגועי החיים אל עצמם:
באים המה דרככם אך לא מכם,
חיים עמכם אך אינם שייכים לכם.
תנו לילדיכם את אהבתכם
אך לא את מחשבותיכם,
כי להם הגיגיהם.
גופם ישכן בבתיכם, אך לא נשמתם
כי נשמתם מסתופפת בבית המחר -
שם לא תוכלו לבוא אף בחלומותיכם.
אפשר לכם לחפץ להיות כמותם
אך אל לכם לעשותם כמותכם,
כי החיים פניהם קדימה לא אחור,
והם לא יתפקדו על האתמול.

(סליף "הגביא", רוצאת "המחר")

על הדרך / הפינה של דודו

מלחמת לבנון הראשונה

טייק 1: השבוע מלאו 39 שנים למלחמת שלום הגליל לבנון הראשונה. תיעבתי אותה מיומה הראשון בו חציתי את הגבול ונכנסתי ללבנון, עבור דרך הקרבות בצור, עין חילוה בצידון, ביירות, ועד היום בו נכנסתי לכלא 6. ועודני מתעב אותה עד עצם היום הזה ממש, יום שבו מטורפים תאבי שלטון מלבים את אש השנאה כדי להרבות פילוג, שנאה ודם, והלב נחמץ...

בלילה על גבעת האנטנות

בלילה על גבעת האנטנות
 חרצה יללת גור חתולים
 את גורל בתייה המטים לנפל
 של שכונית עין אל-חילוה מחנה פליטים
 מזרגג בצידון מתזק בערבית
 הוא רים הגויות עוד
 שמונה שנים כבר אין חילוה
 לפני שמונה שנים נצמדתי
 לקירות מאבקים של סמטה
 מאימת צלפים אני נקמה
 מאחרת של נביא מזדקן
 איזבל כבר מזמן לא מחממת
 את יצועי בלילות רק היללה
 הזאת שורטת אותי מבפנים
 מבחוץ אני דוקא נראה די בסדר
 אבל בלילה אני תמיד על הגבעה
 והאנטנות משדרות אותי חפשי אל החלל
 בין הכוכבים הקרים אני שגר לא ברור
 מהמין האנושי עד שאני מתקרב לשמש
 אז אני נופל למצא פתרון
 זמני כמו האדם שהיום הוא
 כאן ומחר איננו עוד רק

גור חתולים מילל בין חפירות חיינו
מבקש מוצא שאין ואולי
גם לא יהיה כמו האדם
בעוד שלושים מיליון שנה.

את השיר הנ"ל כתבתי לראשונה בשנת 1982, בלילה, על גבעת האנטנות המשקיפה אל מחנה הפליטים עין אל-חילוה שבעיר צידון. חשוב לי להזכיר שכל הלילה ילל גור חתולים ולא נתן לנו לישון. החבכה מוטרפים מעייפות חיפשו אותו עם המון כוונות אלימות, אך למזלו לא מצאו אותו וכך הוא המשיך לקונן על מר גורלנו כל הלילה. עד שבבוקר קמנו ונכנסנו לעין אל-חילוה. השיר שהה במגירה עד שהעזתי לחזור אליו כעבור שמונה שנים, בשנת 1990, כדי להתבונן בו שוב מחדש בעיניים קמות ...

מלחמת לבנון טייק 2:

ובעוד אנחנו חוגגים 39 שנים לפרוץ מלחמת לבנון הראשונה. שולה לויטל ממעוז חיים העלתה באוב שיר שכתבתי בשנת 1983 שנקרא "תפילת החייל היוצא ללבנון" והניחה לי אותו כתגובה לפוסט הקודם על מלחמת לבנון הראשונה.

2. למען האמת ההיסטורית והגילוי הנאות, חשוב לי לציין שבכלל לא זכרתי שכתבתי את השיר הזה, אבל שמחתי מאוד לפגוש בו ולהיזכר בחדווה ובעליצות אשר גרמו לי לכתוב אותו.

3. וכל שאני מתאמץ להיזכר נדמה לי שהשיר נכתב כנראה לאחד מגיליונות הביטאון החתרני שהפקנו בכפר הנשיא בתקופה ההיא וקראנו לו "כל סוטה", שייסד משה בן חיים ועבר המון גלגולים מאז, ובו פרסמנו מעת לעת חומרי מחאה סטיריים על החברה ונגד המלחמה.

4. תפילת החייל היוצא ללבנון

אלי אלי שלא יגמר לי הדם
הטחול שנדם
המית הקרבים
ברק הפצמ"רים
תפלת הנפלים.

נגמ"ש שנדם
זרחן בשמים
ברק השנים
בפרח הדם

5.8.1983

רק המתים ראו את סוף המלחמה

אפלטון

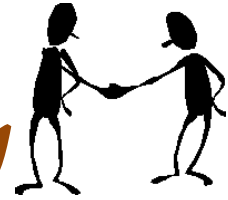

קריקטורה שמסכמת את השבוע:

אוי אוי אוי איתמר, זאת כבר לא הדמוקרטיה שאתה מכיר...

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא
להכיר את כל חברי הקהילה,
והשבוע – טל אשחר,
גר בשכונת החורש

איך הגעתי לקיבוץ

אשתי גררה אותי. יש עדיין סימנים בכניסה.
בת זוגי האהובה מאוד רצתה לחזור לקיבוץ ולאחר חמש שנים בטבעון עברנו
לקיבוץ.

מה אני עושה בחיים

אני מנהל פיתוח עסקי של חטיבת ייצור השבבים של סמסונג בישראל.

קרובי משפחה בקיבוץ

אשתי - מיכל
ילדיי – ניר (ד') ו- גיל (ב')

כמה מילים על הקיבוץ

אני מאוד נהנה מהקהילה בקיבוץ ושמח להשתתף בקבלות השבת,
בפוטלאקים, במסיבות במשק ילדים, סתם לשבת בבריכה, לרוץ עם דויד
וקבוצת הריצה, וכמובן לאכול בלב הקיבוץ.

מעבר לקהילתיות המדהימה כאן, אני חושב שיש לקיבוץ פוטנציאל כלכלי גדול
ואני מאמין שנראה את זה כבר בשנים הקרובות.

משהו שאני רוצה לספר

לפעמים יוצא לי לעשות טיולים עם המשפחה מסביב לקיבוץ, ואני רואה טבע
שכבר שכחתי שקיים בארץ, וזה ממש משמח ומרגש אותי.

תודה רבה טל, נעים להכיר !

ארוחה מה-❤️-

בזמנים קדומים, בהם חיו בני האדם חיים קהילתיים ושבטיים, היו בכל כפר ובכל שבט נשים שליוו את חברותיהן בזמן שכרעו ללדת. אותן יולדות היו מוקפות בנשים רבות שעזרו להן במהלך הלידה ולאחריה. כנשים לא היינו לבד, לימדו אותנו עוד מילדותנו שכדי לעשות משהו בצורה הטובה ביותר, כדאי לעשות זאת עם עזרה ותמיכה של נשים אחרות. וכך גדלנו בתוך הקהילות שלנו, מוקפות בנשים זקנות וחכמות שהדריכו אותנו כיצד לחיות בהרמוניה.

בשנת 2011 הוקם בכפר הנשיא פרוייקט ארוחה מה-❤️ ע"י עינת פלמה ותמר מעיין (בת הזוג של רז). המטרה של עינת ותמר הייתה ליצור מעגל תמיכה לנשים אחרי לידה ובנוסף ליצור קשרים חברתיים בין היולדות לעושים במלאכה, בדיוק כמו השבטים בזמנים קדומים.

במסגרת הפרוייקט מקבלות יולדות בקיבוץ ארוחות מחברי הקהילה החל מרגע החזרה הביתה מבית החולים עם הילוד למשך כ-5 שבועות, 3 פעמים בשבוע בימי ראשון, שלישי וחמישי.

בשנת 2016 ניהול הפרוייקט עבר לידיה הנאמנות של דנה במנולקר שטיפחה את צוות המתנדבים והעשירה אותו. דנה ריכזה את הארוחות במשך 3 שנים ואז העבירה אותו לידי - שונטל.

נכון להיום פועלים לאורך כל השנה כ-20 מתנדבים שמבשלים ארוחות ביתיות ומזינות יולדות בקיבוץ. הארוחות כוללות 3 מנות - ירק, חלבון ותוספת וכל אחד יכול להוסיף כראות עיניו. יש לקחת בחשבון את כל יושבי הבית (כולל ילדים) בכמות ובמגוון האוכל. אם יש אלרגיות או בקשות מיוחדות היולדות מציינות זאת לפני תחילת ההרשמה. בזמן שהיולדת שוהה בבית החולים מתבצעת הרשמה בקבוצת וואטסאפ. כל מתנדב בוחר יום או תאריך מסויים שמתאים לו וכך נבנית רשימה מלאה. אני מדגישה כי ההצטרפות לקבוצת הוואטסאפ של ארוחה מהלב איננה מחייבת. כאשר מתפרסמת ארוחה ליולדת חדשה כל אחד רשאי לבחור האם להיכנס לרשימה או לא. אם אינכם מעוניינים להצטרף לקבוצה אתם מוזמנים לכתוב לי בפרטי כאשר אתם מעוניינים להכין ארוחה ליולדת מסויימת.

אני פונה אליכם, חברי הקהילה החדשים ואלו שטרם הצטרפו לפרוייקט המבורך הזה - בואו בהמוניכם!!! הצטרפו אלינו כדי שכל אישה שיולדת בכפר הנשיא תדע שהיא יכולה לחזור הביתה וכולנו שם בשבילה. הצטרפו לקבוצה שלנו, אתם מוזמנים להביט כיצד מתנהל הפרוייקט בזמן הקרוב ואז להחליט אם להישאר בו או לצאת - זה לא מחייב.

בנוסף, אני מעוניינת להרחיב את סל הלידה שלנו (על אותו משקל של סל הריון בקופות החולים 😊) ולהעניק ליולדות בכפר הנשיא תמיכה רגשית ועזרה בבית. אתם מוזמנים להגיע לבית היולדת לחבק, לדבר, לחזק, להחזיק את הבייבי לרגע, להכין לשניכם קפה, לרחוץ כלים אם יש בכיור ולקפל כביסה נקייה, להביא משהו קטן ומתוק וכל זה על קצה המזלג. כל אחד יכול לעשות זאת בדרכו המיוחדת וכך ניצור מעגל תמיכה חם ואוהב לנשים אחרי לידה.

מי שמעוניין להצטרף לארוחות ו/או לעזרה בבית אני מחכה לטלפונים שלכם!!!
תציפו אותי בבקשה!!! בואו נעשה משהו טוב ❤️

שונטל בכר 052-6914-595

11.6 יונתן לניאדו

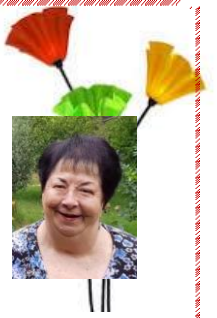
12.6 חנן ווטרמן

אליה צוקר

15.6 רחלי פוקס

16.6 לני יודאיקין

אריאל אזולאי

משולחן העורכת / שושנה שרקי

